

ความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา*
SATISFACTION WITH ORGANIZING THE ENVIRONMENT THAT
FACILITATES LEARNING IN THE DIGITAL ERA FOR STUDENTS OF
BOROMARAJONANI COLLEGE OF NURSING, NAKHONRATCHASIMA

สุชาดา วงศ์สวัสดิ์

Suchada Wongsawat

สุชาภา คล้ายมณี

Suchada Klaimanee

คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา

สถาบันพระบรมราชชนก นครราชสีมา

Boromarajonani College of Nursing, Nakhonratchasima Faculty of Nursing,

Praboromarajchanok Institute Nakhonratchasima, Thailand

E-mail: suchada@knc.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจและความคิดเห็นต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา ปีการศึกษา 2563 จำนวน 110 คน จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่าระดับความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.47$) และทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านห้องเรียน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.49$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านห้องเรียน ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.58$) เมื่อรวมทุกด้านข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษามีมิตรภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.58$) ข้อที่มี

* Received 13 January 2023; Revised 29 January 2023; Accepted 31 January 2023

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตรวดเร็วมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.94$) ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสัญญาณอินเทอร์เน็ตช้าและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่การใช้งาน (ร้อยละ 49.09) จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง มีความเสถียร ให้ครอบคลุมพื้นที่ใช้งาน เพื่อให้การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, นักศึกษา, สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้, ยุคดิจิทัล

Abstract

The objective of this descriptive research was to study the level of satisfaction and opinions towards the environment contributing to learning in the digital age of students of Boromarajonani College of Nursing, Nakhon Ratchasima. The samples were 110 first-year students of Boromarajonani College of Nursing, Nakhon Ratchasima, in the academic year 2020, obtained from a simple random sampling. Data were collected using a questionnaire with a Cronbach's alpha coefficient of .98. The data were analyzed by descriptive statistics and content analysis. The results showed that the overall level of satisfaction with the learning environment in the digital age of students was at a high level ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.47$), and all aspects were satisfied at a high level, including the learning atmosphere, teaching and learning management, digital technology, and the classroom. The aspect with the highest mean was the learning atmosphere ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.49$) and the aspect with the lowest mean was the classroom ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.58$). With all the aspects, the item with the highest mean was the students had good friendship with their classmates ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.58$) and the item with the lowest mean was the speed and the coverage efficiency of the Internet ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.94$). Regarding the opinions of the students towards the environment conducive to learning in the digital age, most of the students commented that the Internet signal was slow and did not cover all areas of use (49.09 percent). From the results of this research, it is suggested that the college should develop a high-speed and stable internet system to cover all areas of use, to provide an environment that facilitates learning in the digital age more efficiently.

Keywords: Satisfaction, Students, Learning Environment, Digital Age

บทนำ

บริบทของประเทศและโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดด มีแหล่งความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย ส่งผลให้ระบบการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ทิศทางการพัฒนาประเทศจึงได้กำหนดประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้มีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียน (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2561) เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล การเรียนรู้ของผู้เรียนจึงไม่ได้จำกัดอยู่แต่ในห้องเรียน แต่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลและแหล่งความรู้นอกห้องเรียนในรูปแบบดิจิทัล ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับกระบวนการเรียนการสอน จัดสิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับโลกดิจิทัล (รุจโรจน์ แก้วอุไร และชโรซีนีย์ ชัยมินทร์, 2562) ทั้งนี้สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ ห้องเรียนถูกสุขลักษณะ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพเหมาะสม ทันสมัย เพียงพอสนับสนุนการเรียนรู้ และมีบรรยากาศในการเรียนที่ดี (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา, 2562) สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงเป็นสภาพหรือสภาวะใด ๆ ทั้งภายในและนอกห้องเรียน ที่มีผลต่อการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้อย่างรวดเร็ว ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมด้านการสร้างบรรยากาศในการเรียน ด้านอาคารสถานที่และห้องเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ประสบการณ์ให้มากที่สุดอย่างมีชีวิตชีวา รวมทั้งด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สถานศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับยุคดิจิทัล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการที่ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (พระครูใบฎีกาณทล เขมโก, 2562) ; (สงบ อินทรมณี, 2562) สอดคล้องกับแนวคิดการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของ Spector, J. M. ที่ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศในการเรียน การสร้างสัมพันธภาพต่อกัน การนำเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่มาสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการค้นคว้าของนักศึกษา (Spector, J. M., 2014)

สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จึงมีความสำคัญต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เกิดความประทับใจ ฟังพอใจ นำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรคำนึงถึงการจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ทุกพื้นที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา คำนึงถึงสิ่งที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้เรียน การสร้างบรรยากาศทางบวกในการเรียน ตระหนักถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันทุกภาคส่วน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข (วิชานา

อัปเดตและ และวุฒิชัย เนียมเทศ, 2563) ดังการศึกษาของสุขุมิตร กอมณี พบว่า การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เช่น การจัดสถานที่ การจัดห้องเรียน การกำหนดบทบาทผู้เรียนและผู้สอน การจัดกิจกรรมกลุ่ม การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าไปมีประสบการณ์ตรง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศ การนำข้อมูลมาสังเคราะห์ การออกแบบ การนำเสนอ การแนะนำแหล่งสืบค้นข้อมูลและแหล่งวิทยาการแก่ผู้เรียน สามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนได้ และยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น (สุขุมิตร กอมณี, 2562)

จากความสำคัญของการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของสถานศึกษาและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลดังกล่าว และยังขาดข้อมูลจากการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา ต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จึงเป็นที่มาที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาถึงความพึงพอใจและความคิดเห็นต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมาในครั้งนี้ โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2563 ซึ่งผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและวิทยาลัยในการนำไปวางแผน พัฒนา ปรับปรุงการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้เหมาะสม เท่าทันกับยุคดิจิทัล และมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนตั้งแต่แรกเข้ามาศึกษาเล่าเรียน อันเป็นการวางรากฐาน ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นบุคลากรทางสุขภาพที่มีคุณภาพในการเป็นที่พึ่งทางสุขภาพให้กับชุมชนในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 149 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 107

คน ผู้วิจัยได้เพิ่มเป็นจำนวน 110 คน เพื่อทดแทนกรณีกลุ่มตัวอย่างถอนตัวออกจากโครงการวิจัย และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยใช้ตารางเลขสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน จากนั้นนำมาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา และปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 - 1.00 แล้วทำการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .98 แบบสอบถามของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ และอายุ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามกรอบแนวคิดของ Spector, J. M. (Spector, J. M., 2014) และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านห้องเรียน ด้านบรรยากาศในการเรียน และด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามมาตรวัดแบบลิเคอร์ท ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด กำหนดการให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 คะแนน ตามลำดับ การแปลผลระดับความพึงพอใจแบ่งเป็น 5 ระดับตามค่าคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ได้แก่ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด (4.51 - 5.00 คะแนน) ระดับความพึงพอใจมาก (3.51 - 4.50 คะแนน) ระดับความพึงพอใจปานกลาง (2.51 - 3.50 คะแนน) ระดับความพึงพอใจน้อย (1.51 - 2.50 คะแนน) และระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด (1.00 - 1.50 คะแนน)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา เป็นคำถามปลายเปิดให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นใน 4 ประเด็น ได้แก่ ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็นด้านห้องเรียน ความคิดเห็นด้านบรรยากาศในการเรียน และความคิดเห็นด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แจ้งรายละเอียดของแบบสอบถาม แล้วให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่ส่งคืน ซึ่งได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาร้อยละ 100

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาและรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา เอกสารรับรองเลขที่ COA NO. 06/2564 โดยก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงกับกลุ่มตัวอย่างถึงวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์วิธีดำเนินการวิจัย การเข้าร่วมโครงการวิจัยให้เป็นไปตามความสมัครใจ สามารถที่จะถอนตัวจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นความลับ และผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลและความพึงพอใจของนักศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาตามแนวทางของ เอื้อมพร หลินเจริญ ด้วยการจำแนกคำหรือข้อความในเนื้อหาสาระที่ได้จากคำตอบ ซึ่งมีความครอบคลุมคำหรือข้อความอื่น ๆ ที่มีอยู่ในคำตอบ จากนั้นนับความถี่ของคำหรือข้อความที่จำแนกไว้ แล้วทำการสรุปบรรยายข้อมูลที่จำแนกได้ (เอื้อมพร หลินเจริญ, 2555)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 110 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 93.60 อีกร้อยละ 6.40 เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 18 - 38 ปี และมีอายุเฉลี่ย 19.43 ปี
2. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.47$) และทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.49$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านห้องเรียน ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของทุกด้าน พบว่า ทุกข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษามีมิตรภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.58$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตรวดเร็วมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.94$) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (n = 110)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ด้านบรรยากาศในการเรียน			
1. นักศึกษามีมิตรภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.42	0.58	มาก
2. กระบวนการเรียนในชั้นเรียนแต่ละรายวิชาช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี	4.37	0.59	มาก
3. นักศึกษาสามารถเป็นเพื่อนกับทุกคนในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี	4.36	0.55	มาก
4. นักศึกษาขอความช่วยเหลือเพื่อนและคนอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนเสมอ	4.35	0.61	มาก
5. กฎระเบียบในชั้นเรียนมีความเหมาะสมช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี	4.31	0.66	มาก
6. นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็น ตอบคำถามจากครู เพื่อน และอภิปรายในชั้นเรียนได้อย่างอิสระ	4.30	0.61	มาก
7. นักศึกษาได้รับการปฏิบัติจากอาจารย์ผู้สอนทุกคนเช่นเดียวกับเพื่อน ๆ	4.29	0.61	มาก
8. อาจารย์ผู้สอนทุกคนให้ความสนใจ ห่วงใยความรู้สึกของนักศึกษาเป็นอย่างดี	4.28	0.67	มาก
รวม	4.34	0.49	มาก
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1. รูปแบบการสอนแต่ละวิธีมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.35	0.63	มาก
2. รูปแบบการสอนภาคทดลองปฏิบัติในห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้จากภาคทฤษฎีไปทดลองใช้ได้เป็นอย่างดี	4.34	0.68	มาก
3. เนื้อหาสาระแต่ละรายวิชาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของนักศึกษา	4.33	0.58	มาก
4. นักศึกษาได้รับการปฏิบัติจากอาจารย์เช่นเดียวกันเพื่อนคนอื่นในชั้นเรียนทุกครั้ง	4.32	0.72	มาก
5. การเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.32	0.72	มาก
6. รูปแบบการสอนในภาคปฏิบัติในแหล่งฝึกต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถนำความรู้จากภาคทฤษฎีไปใช้ได้จริงได้เป็นอย่างดี	4.31	0.63	มาก
7. รูปแบบการสอนตามสภาพจริงช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ เข้าใจเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี	4.28	0.65	มาก
8. รูปแบบการสอนที่เน้นอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยส่งเสริม การเรียนรู้ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี	4.26	0.62	มาก
9. รูปแบบการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระของรายวิชาได้เป็นอย่างดี	4.25	0.59	มาก
10. รูปแบบการสอนแบบโครงงานและการนำเสนอหน้าชั้น ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย	4.25	0.68	มาก
11. เนื้อหาสาระแต่ละรายวิชาทันสมัยเหมาะสมกับสังคมยุคดิจิทัล	4.21	0.61	มาก
12. รูปแบบการสอนเชิงนวัตกรรม ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี	4.21	0.69	มาก
13. เนื้อหาสาระแต่ละรายวิชาช่วยส่งเสริมการศึกษาด้วยตนเองของนักศึกษา	4.20	0.66	มาก
14. รูปแบบการสอนเชิงบูรณาการช่วยส่งเสริมการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระแต่ละรายวิชา และประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักศึกษาเข้าด้วยกันได้เป็นอย่างดี	4.19	0.7	มาก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (n = 110) (ต่อ)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล
15. รูปแบบการสอนโดยใช้โจทย์ปัญหาเป็นฐาน ช่วยส่งเสริมการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี	4.16	0.64	มาก
รวม	4.26	0.50	มาก
ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล			
1. สื่อการสอนดิจิทัลต่าง ๆ น่าสนใจ ทันสมัย เพียงพอ รวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย	4.35	0.60	มาก
2. นักศึกษาสามารถส่งงานอาจารย์ผ่านทางคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ดิจิทัลอื่น ๆ ได้	4.33	0.64	มาก
3. อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ช่วยให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด	4.30	0.63	มาก
4. นักศึกษาสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่ออ่านและบันทึกบทเรียนได้	4.30	0.55	มาก
5. นักศึกษาได้รับแรงบันดาลใจจากเนื้อหาสาระและสื่อการเรียนรู้แบบมัลติมีเดีย	4.30	0.60	มาก
6. นักศึกษาสามารถทำงานโดยใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ดิจิทัลอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี	4.29	0.63	มาก
7. นักศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยี สื่อดิจิทัลสร้างระบบการเตือนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.28	0.61	มาก
8. อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และซอฟต์แวร์ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ วิทยาลัย ทันสมัยมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.26	0.65	มาก
9. นักศึกษาสามารถให้อาจารย์ส่งงานผ่านคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ดิจิทัลอื่น ๆ ได้	4.26	0.63	มาก
10. นักศึกษาสามารถสร้างอีพอร์ตโฟลิโอ เพื่อการเรียนรู้เป็นของตัวเองได้	4.25	0.59	มาก
11. นักศึกษาสามารถค้นหาความรู้ ทำการบ้าน อภิปรายกลุ่ม โดยใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ดิจิทัลอื่น ๆ ได้อย่างราบรื่น รวดเร็ว	4.17	0.68	มาก
12. สัญญาณอินเทอร์เน็ตรวดเร็วมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่	3.97	0.94	มาก
รวม	4.26	0.49	มาก
ด้านห้องเรียน			
1. นักศึกษาสามารถมองเห็น ได้อินคำแนะนำของอาจารย์ และการนำเสนอ การนำเสนอของเพื่อนร่วมชั้นเรียนทั้งหมดได้อย่างชัดเจน	4.26	0.66	มาก
2. ห้องเรียนมีเครื่องปรับอากาศสามารถควบคุมอุณหภูมิได้ตามความต้องการ	4.23	0.76	มาก
3. นักศึกษาสามารถปรับห้องเรียนเป็นโรงละคร เวที สถานที่ทำงานกลุ่ม หรือจัดกิจกรรมอื่น ๆ ตามความประสงค์	4.18	0.72	มาก
4. นักศึกษาสามารถอ่านเนื้อหาการสอนบนจอภาพและสื่อการสอนในชั้นเรียนได้อย่างง่ายดายในทุกสภาพแสง	4.14	0.74	มาก
5. ห้องเรียนมีพื้นที่เพียงพอสำหรับให้นักศึกษานั่งเรียน ทำงาน เก็บของ ใส่หนังสือเรียน แท็บเล็ต พีซี อุปกรณ์และเอกสารต่าง ๆ ได้	4.13	0.68	มาก
6. โต๊ะ เก้าอี้ ในชั้นเรียน สะดวก ทันสมัย ช่วยช่วยให้ให้นักศึกษาอยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น	4.09	0.76	มาก
7. ห้องเรียนเงียบไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ทำให้นักศึกษาสามารถได้ยินสิ่งที่อาจารย์และเพื่อนคนอื่น ๆ พูดได้อย่างชัดเจน	4.06	0.73	มาก
รวม	4.16	0.58	มาก
รวมทั้งหมด	4.26	0.47	มาก

3. ความคิดเห็นต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา นักศึกษามีความคิดเห็นในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

- มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา (ร้อยละ 30.90) ดังตัวอย่างคำกล่าว “รูปแบบการเรียนการสอนมีความหลากหลายและเหมาะสม ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา” “มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดี นอกจากการเรียนในชั้นเรียนแล้ว ยังมีการลงพื้นที่จริงทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น”

- ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น จากการสืบค้น ค้นคว้าในแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย (ร้อยละ 10.9) ดังตัวอย่างคำกล่าว “ส่งเสริมการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น” “ให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย”

3.2 ด้านห้องเรียน

- ห้องเรียนมีสภาพดี สะอาด ขนาดเหมาะสมกับผู้เรียน (ร้อยละ 21.81) ดังตัวอย่างคำกล่าว “มีสภาพห้องเรียนดี สะอาด” “มีขนาดห้องเรียนเหมาะสมกับผู้เรียน”

- มีอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์เพียงพอและพร้อมใช้งาน รองรับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน (ร้อยละ 4.54) ดังตัวอย่างคำกล่าว “มีอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ที่รองรับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน” “มีโสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอ พร้อมใช้ เหมาะกับจำนวนของนักศึกษา”

- ห้องเรียนอากาศเย็นสบาย (ร้อยละ 4.54) ดังตัวอย่างคำกล่าว “ห้องเรียนมีอากาศเย็นสบาย”

3.3 ด้านบรรยากาศในการเรียน

- มีสัมพันธภาพที่ดีกับอาจารย์และเพื่อน ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียน (ร้อยละ 14.54) ดังตัวอย่างคำกล่าว “มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในชั้นเรียนทำให้มีแรงจูงใจในการเรียน” “มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และเพื่อน ๆ ทำให้บรรยากาศน่าเรียน”

- มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการเรียนการทำงาน และนำเสนองาน (ร้อยละ 10.90) ดังตัวอย่างคำกล่าว “มีบรรยากาศในการเรียนที่ช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนกันในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อการทำงาน และนำเสนองานให้น่าสนใจ”

3.4 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

- สัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้าและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่การใช้งาน (ร้อยละ 49.09) ดังตัวอย่างคำกล่าว “สัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้า บางครั้งก็หายไป และยังไม่ทั่วถึง” “สัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้า ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ใช้งาน บางครั้งก็ใช้งานไม่ได้”

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา พบว่า โดยภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านห้องเรียน อาจเป็นเพราะวิทยาลัยมีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ตามแผนอย่างต่อเนื่อง มีการจัดอบรมพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย รวมทั้งการให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษา (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา, 2562) สอดคล้องกับการศึกษาของ สุณิสสา สำเร็จดี และคณะ พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้งด้าน ห้องเรียน สื่อเทคโนโลยี อุปกรณ์การศึกษา และการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จำเป็น (สุณิสสา สำเร็จดี และคณะ, 2559)

ด้านบรรยากาศในการเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษามีมิตรภาพที่ดีกับเพื่อน ในชั้นเรียน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะวิทยาลัยมุ่งผลิตบัณฑิตที่สามารถใช้ศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวมด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา, 2563) ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและ กิจกรรมเสริมหลักสูตรจึงมุ่งหล่อหลอมนักศึกษาให้มีความเอื้ออาทร ได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดมิตรภาพที่ดีต่อกัน สอดคล้องกับ วิจิต บัวปรอท กล่าวว่า มิตรภาพที่ดีเกิดขึ้นจากการแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละแบ่งปัน ช่วยเหลือกัน ด้วยการแสดงน้ำใจไมตรี นำมาซึ่งความผูกพันแน่นแฟ้น (วิจิต บัวปรอท, 2564) และสอดคล้องกับการศึกษาของ Mamas, C. พบว่า ความสัมพันธ์แบบเพื่อนฝูงและมิตรภาพที่ต่อเนื่อง เกิดจากการทำงานกลุ่มร่วมกันของนักศึกษา (Mamas, C., 2017) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนทุกคนให้ความสนใจห่วงใยความรู้สึกของนักศึกษาเป็นอย่างดี โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะในชั้นปีที่ 1 มีนักศึกษาจำนวนมากรวมทั้งสิ้น 149 คน ประกอบกับรายวิชาที่เรียนส่วนใหญ่เรียนรวมกันทั้งชั้น ทำให้อาจารย์ผู้สอนต้องใช้เวลาในการสร้างสัมพันธภาพกับนักศึกษาให้ทั่วถึงทุกคน ซึ่งอาจส่งผลต่อความรู้สึกของนักศึกษาในการได้รับความสนใจและความห่วงใยได้ สอดคล้องกับการศึกษาของอดิญาณ์ ศรีเกษตริน และคณะ พบว่า การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกดีและมีคุณค่า รวมทั้งช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ (อดิญาณ์ ศรีเกษตริน และคณะ, 2562)

ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รูปแบบการสอนแต่ละวิธีมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากทุก

รายวิชา มีการปรับปรุงการวัดและประเมินผลตามข้อเสนอแนะของนักศึกษาและผู้สอน ผ่านการวิพากษ์จากอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และในการปฐมนิเทศรายวิชาให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น อีกทั้งนักศึกษายังมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน สอดคล้องกับ จตุภูมิ เขตจัตุรัส กล่าวว่า การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ มีความจำเป็นในการทำความเข้าใจและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการประเมินผลร่วมกันกับผู้สอน อันเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้แบบมิตร (จตุภูมิ เขตจัตุรัส, 2560) และสอดคล้องกับการศึกษาของ Fontanillas, T. R. et al. พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากต่อการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผล (Fontanillas, T. R. et al., 2016) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รูปแบบการสอนโดยใช้โจทย์ปัญหาเป็นฐาน ช่วยส่งเสริมการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะเป็นรูปแบบการสอนที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะที่สูงขึ้นในการคิดวิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้เพื่อแก้ไขปัญหา และต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ อรธิดา ประสาร กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านสถานการณ์ปัญหา แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่การส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการนำตนเอง (อรธิดา ประสาร, 2559) และสอดคล้องกับการศึกษาของ นฤนาท จันกล้า พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากต่อวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา และแสวงหาความรู้มาแก้ปัญหา มากกว่าวิธีการเรียนแบบบรรยาย (นฤนาท จันกล้า, 2561)

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อการสอนดิจิทัลต่าง ๆ น่าสนใจ ทันสมัย เพียงพอ รวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะผู้สอนมีความสามารถในการจัดทำสื่อการสอนดิจิทัลผ่านโปรแกรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น สื่อการสอนแบบมัลติมีเดีย คลิปวิดีโอ อินโฟกราฟิก ให้นักศึกษาเข้าถึงง่าย รวดเร็ว ผ่านสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต แล็บท็อป เพื่อศึกษาหรือทบทวนความรู้ด้วยตนเองในห้องเรียนออนไลน์ สอดคล้องกับ วิชัย พัวรุ่งโรจน์ และคณะ กล่าวว่า วิธีการเรียนการสอนยุคใหม่ด้วยสื่อการสอนดิจิทัลต่าง ๆ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการเรียน มีความสนุก ตลอดจนเพิ่มแรงจูงใจในการเข้าเรียน (วิชัย พัวรุ่งโรจน์ และคณะ, 2560) และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริโรจน์ ศรีโกมลทิพย์ และศิวินิต อรรถวุฒิกุล พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อมัลติมีเดียร่วมกับการจัดการเรียนสอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก สื่อมีความเหมาะสม และน่าสนใจ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาและเรียนรู้ได้ดีขึ้น (ศิริโรจน์ ศรีโกมลทิพย์ และศิวินิต อรรถวุฒิกุล, 2559) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ

สัญญาณอินเทอร์เน็ตรวดเร็วมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ เช่นเดียวกับผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้าและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่ใช้ งาน อาจเป็นเพราะตัวกระจายสัญญาณอินเทอร์เน็ตของวิทยาลัย และอุปกรณ์ในการรับสัญญาณอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามีประสิทธิภาพลดลงจากอายุการใช้งาน มีการใช้อุปกรณ์รับสัญญาณอินเทอร์เน็ตพร้อมกันจำนวนมาก หรืออยู่ในจุดอับสัญญาณ สอดคล้องการศึกษาของ สุณิสสา สำเร็จดี และคณะ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุดต่อคุณภาพ บริการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ คือ อินเทอร์เน็ตใช้ได้ครอบคลุมทั้งวิทยาลัย (สุณิสสา สำเร็จดี และคณะ, 2559) และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภัทรา กลางประพันธ์ และสมเจตน์ คงคอน ที่ทำการศึกษาความพึงพอใจต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมและมีคุณภาพมากขึ้น (สุภัทรา กลางประพันธ์ และสมเจตน์ คงคอน, 2563)

ด้านห้องเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาสามารถมองเห็น ได้ยินคำแนะนำของ อาจารย์ และการนำเสนอของเพื่อนร่วมชั้นเรียนทั้งหมดได้อย่างชัดเจน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะห้องเรียนของวิทยาลัยมีการติดตั้งโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย เพียงพอต่อการใช้งาน รวมทั้งหลอดไฟส่องสว่างอย่างเพียงพอ ทำให้นักศึกษาได้ยินและมองเห็นภาพได้อย่างชัดเจนทั้งชั้นเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ พิระศักดิ์ จีวตัน และ อภิญญา ลิมสุวพันธ์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาต่อห้องเรียน คือ การมีระยะที่สามารถมองเห็นการเขียนของผู้สอนได้ชัดเจน มีระบบเครื่องขยายเสียงที่ฟังได้ อย่างชัดเจน รวมทั้งมีแสงส่องสว่างทั่วทั้งห้องสม่ำเสมอ (พิระศักดิ์ จีวตัน และอภิญญา ลิมสุวพันธ์, 2564) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ห้องเรียนเงียบ ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ทำให้นักศึกษาสามารถได้ยินสิ่งที่อาจารย์และเพื่อนคนอื่น ๆ พูดได้อย่างชัดเจน อาจเป็นเพราะ ในช่วงนั้นมีเสียงจากการก่อสร้างตึกใกล้กับห้องเรียน รบกวนการได้ยินขณะทำการเรียนการสอน สอดคล้องกับการศึกษาของ เดโช แชน้ำแก้ว พบว่า ปัญหาหนึ่งของชั้นเรียน คือ เวลาเรียนมีเสียงดังจากการก่อสร้างรบกวนการเรียน (เดโช แชน้ำแก้ว, 2561)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน รองลงมา ด้านการจัดการเรียนการสอนกับด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านห้องเรียน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ

มาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษามีมิตรภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตรวดเร็วมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นว่าสัญญาณอินเทอร์เน็ตช้าและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่การใช้งาน จากผลการศึกษา มีข้อเสนอแนะเพื่อให้การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

- 1) ควรพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง มีความเสถียร ให้ครอบคลุมพื้นที่ใช้งาน
- 2) ตรวจสอบและดูแลอุปกรณ์รับส่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพ และมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ 1) ควรศึกษาถึงประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนดิจิทัลต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ 2) ควรศึกษาถึงความความต้องการของนักศึกษาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ประกอบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพัฒนานักศึกษาให้มีความเท่าทัน สามารถใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2561). แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จตุภูมิ เขตจตุรัส. (2560). วิธีการและเครื่องมือประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เดโช แชน้ำแก้ว. (2561). ความต้องการด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนและการส่งเสริมสนับสนุน การเรียนของนักศึกษาณัดซ้าย: กรณีศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย, 3(2), 79-98.
- นฤนาท จั่นกล้า. (2561). การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และความพึงพอใจของนักศึกษาเอกคณิตศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(1), 137 -151.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พระครูใบฎีกาณทล เขมโก. (2562). อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 10(1), 192-200.
- พีระศักดิ์ จิ๋วตัน และอภิญา ลิมสุวัฒน์. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจโดยรวมของลักษณะทางกายภาพห้องเรียน Active Learning มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 12(2), 220-244.

- รุจโรจน์ แก้วอุไร และชโรชินี ชัยมินทร์. (2562). พื้นที่การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนยุคดิจิทัลในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 21(4), 366-378.
- วิชัย พัวรุ่งโรจน์ และคณะ. (2560). แนวโน้มวิธีการเรียนการสอนยุคใหม่ด้วยเครื่องมือประเมินผลระหว่างเรียนออนไลน์. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, 3(2), 45-68.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. (2562). แผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2563 - 2567. นครราชสีมา: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. (2563). รายงานการประเมินตนเอง เพื่อการขอรับรองสถาบันการศึกษาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. นครราชสีมา: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา.
- วิจิต บัวปรอท. (2564). ทิศ 6 ในพระพุทธศาสนากับการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในยุควิถีปกติใหม่. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(6), 208-221.
- วิชานา อับดุลเลาะ และวุฒิชัย เนียมเทศ. (2563). การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางปฏิบัติ. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(2), 227-246.
- ศิริโรจน์ ศรีโกลมทิพย์ และศิวินิต อรรถวุฒิกุล. (2559). ผลการใช้สื่อมัลติมีเดียร่วมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการผลิตสื่อศิลปะสำหรับเด็ก. Veridian E-Journal, 9(1), 1459-1472.
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16(1), 353-360.
- สุขมิตร กอมณี. (2562). โมเดลการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนภาควันตาภาพสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์, 30(3), 30-48.
- สุนิสา สำเร็จดี และคณะ. (2559). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพบริการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรินทร์. ราชวดีสาร วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรินทร์, 6(2), 21-26.
- สุภัทรา กลางประพันธ์ และสมเจตน์ คงคอน. (2563). ความพึงพอใจต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ คณะแพทยแผนไทยและแพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(2), 142-155.
- อติญาณ์ ศรีเกษตริน และคณะ. (2562). การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลสู่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารพยาบาลทหารบก, 20(3), 18-26.

- อรธิดา ประสาร. (2559). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 8(1), 27-36.
- เอื้อมพร หลินเจริญ. (2555). เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. วารสารการวัดผล
การศึกษา, 17(1), 17-29.
- Fontanillas, T. R. et al. (2016). E-assessment process: giving a voice to online
learners. International Journal of Educational Technology in Higher
Education, 13(20), 1-14.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determination sample size for research
activities. Educational and Psychological Measurement, 30, 607-610.
- Mamas, C. (2017). Exploring peer relationships, friendships and group work
dynamics in higher education: applying social network analysis. Journal of
Further and Higher Education, 1(1), 1-16.
- Spector, J. M. (2014). Conceptualizing the emerging field of smart learning
environments. Smart Learning Environments, 1(2), 1-10.